

NOORTELEHT

REEDE, 5.5.2023. NR 5 (34)

NOORTELEHT ILMUB ÜKS KORD KUUS KEILA LEHE VAHEL

2

Arvamus:
Sajandi
suurimad
headuseloojad
„headust
loomas”

2

Koolipingist
organisatsiooni
juhiks

3

Ballid
Keila
Koolis

3

Tule välis-
vabatahtlikule
mentoriks

Intervjuu Erki Haavasaluga

Noorteleht uuris Keila kooli keemiaõpetajalt Erkilt, millega ta lisaks keemia õpetamisele veel tegeleb.

Lisete Talvar

Rääkige endast: kes olete, millega tegelete?

Olen sündinud ja kasvanud Keilas, kus lõpetasin ka gümnaasiumi. Haridustee jätkus Tallinna Ülikoolis. Nüüd olen tagasi Keila Koolis õpetajana ja Teadusringi juhendajana. Vabal ajal tegelen peamiselt erinevate ehitamist ja uurimist nõudvate hobidega, millest osa olen ka huviringi tegevusteks kujundanud. Oskan erinevaid puidu- ja metallitöid ning viimasel ajal huvitun samuti elektroonikast. Meelelahutuseks ja vahelduseks tegelen väikest viisi muusikaga. Mängin enda lõbuks klaverit ja klassikalist kitarrit. Puhkushetkedel armastan veeta aega kontaktis loodusega.

Miks just keemia?

Küsimust lugedes meenub periood, kus huvitusin peamiselt elusloodusest. Olin siis bakalaureuses esmakursuslane. Õppisin hea meelega erinevaid liike, sirvisin määrajaid ja uurisin kõike mikroskoobi all. Paralleelselt pidi muidugi ka kohustuslikku keemiat õppima. Lugupeetud staažikas dotsent Kalle Truus julgustas meid kõrvalerialaks keemiat valima. Ta selgitas veenvalt seoseid bioloogia ja keemia vahel. Tundsin, et soovin saada keemia tasandil head ülevaadet looduse toimimise kohta ning sellega oli valik tehtud. Magistriõppes keskendusin juba rohkem keemiale. Huvitun igasugustest reaalkondadest, keemiaga on ülikoolis lihtsalt kõige rohkem tegeletud.

Mis Teile õpetajaameti juures meeldib, mis ei meeldi?

Mulle meeldib oma tööga täita

ühiskonnas olulist rolli – tegutseda inimeste heaks. Töö on mitmekesine, võimaldab suhelda paljude inimestega. Kool näitab läbilõiget ühiskonnast – nii positiivsest kui negatiivsest küljest. Õpetajana püüan võimendada positiivset poolt. Sageli on see raske, kuna võimekaid motiveeritud õpilasi kipuvad segama lühikese tähelepanuvõimega õpilased. See on väga lai teema. Minu üks vahendeid selle probleemi lahendamiseks on Teadusring.

Kas Te spagaati oskate teha?

Huvitav küsimus! Olen vast looduse poolt keskmisest painduvam, aga päris spagaadist jääb veidi puudu. Samas võin silda laskuda ja uuesti püsti tõusta.

Kui Te poleks keemik, siis kes oleksite?

Hea meelega oleksin näiteks muusikainstrumentide meister. Kõige rohkem pakub mulle huvi klassikaline kitarr, aga ka viiul on sümpaatne. Olen ehitanud ukulelesid ja varsti lõpetan oma esimese klassikalise kitarrit, mida töö kõrvalt püüan aeg-ajalt ehitada. Tunnistan pillide ehitamiseks ainult kvaliteetset valitud täispuitu. Järgmisena plaanin üht omapärast puudust puhkpilli teha.

Kas Te olete kunagi kogenud läbipõlemist?

Töötan kuuendat aastat õpetajana. Esimestel aastatel olin veel ka paralleelselt magistriõppes. Pärast õpinguid võtsin lisakohustusena Teadusringi juhendamise. Praeguseks olen kujunenud õpetajaks, kes

Pilt: Erakogu

seisab pidevalt n-õ õpilase kõrval. Poole ajast ja energiast olen viimasel aastal kulutanud tunnivälisele õppetegevuse korraldamisele Teadusringi raames, kus oleme lahendanud keemia ja füüsika olümpiaadide ülesandeid, tegelema elektroonikaga, ehitanud erinevaid projekte ning neid kasutanud. Üleväsimuse tunne on tavaline. Sel moel läbipõlemist pole kogenud, et töölt oleksin ära jäänud. Küll olen kogenud efektiivsuse vähenemist. Tihti on mul soov midagi maksimaalselt hästi teha, kuid pean endale meelde tuletama, et töötan paljunõudval ametikohal ja tegelen paljunõudvate hobidega, mistõttu tuleb leppida vahetevahel ka keskpärase tulemusega. Arvan, et läbipõlemisest on mind seni päästnud erinevate tegevuste vaheldumine – arutlev ja kalkuleeriv töö versus loominguline ja kunstiline väljendus.

Mis on Teie elumoto?

Lööklause, moto, elutõde – kõik taoline on minu jaoks liiga teatraalne ja kammitsev loosung. Kui mina nendega midagi teeks, siis vast mõne humoorika regilaulu või midagi taolist. Mõte, et peaksin oma elumoto sõnastama, tähendaks vabatahtlikult endale raamide loomist. Vaimsed ahelad pole midagi minu jaoks.

Kas Teil on kunagi ka igav?

Kindlasti ei ole mul kunagi igav. Ma olen pidevalt tegevuses. Suur osa ajast ja energiast kulub õpetajatöö peale. Vabal ajal tegelen pidevalt millegi ehitamise ja õppimisega. Korraga on mul käsil alati mitmed projektid. Kui näiteks

kitarril liim või lakk kuivab, jagub paralleelselt ikka tegevust. Maailm on nii mitmetahuliselt huvitav, et igavuse jaoks kuidagi ruumi ei jää – vastupidi, pigem jääb puudu ajast. Ainult vahel, kui on korraga liiga palju ette võetud, väsin paariks päevaks ära. Siis leian aega looduses liikumiseks, jalgrattaga sõitmiseks või aias toimetamiseks. Niisama vedeledes ma puhata ei oska.

Mis või kes Teid motiveerib?

Viimastel aastatel tean täpselt, et mind motiveerivad peamiselt õpilased. Mulle meeldivad kõrge empaatiavõimega erkisa vaimuga inimesed. Üllatavalt suur hulk õpilasi hindavad mind oma õpetajana kõrgelt. Enamasti on ka võõrad õpilased väga rahul minu antud asendustundidega. See kõik on muidugi positiivne, aga kõrged ootused õpetaja suhtes nõuavad õpetajalt pidevat head vormi ja enesearendust.

Kui saaksite, siis mida Te maailmas muudaksite?

Huvitav, aga kurb on mõelda, kuidas räägitakse ja arutletakse varem tehtud vigadest ja õudsetest sündmustest maailmas ning samal ajal ajalugu ikka kordub. Maailma parandamine tähendaks esmajoones inimloomuse muutmist. Sooviksin, et inimesed oleksid üksteise ja looduse vastu hoolivamad ja heatahtlikumad. Vajame suuremat kollektiivset arukust ja võimet ette näha oma tegude tagajärgi, et säiliks elamisväärne sotsiaalne ja füüsilise keskkond ka tulevikuks.

Pilt pexels.com

Arvamus: Sajandi suurimad headuselojad „headust loomas”

Tähte Paalaroos

„Kurjus on ilmas jah headus on ilmas
Pahad on pahad ja head on head
Viha on ilmas, õelus on ilmas
Võibolla pahad on hoopis head”
(Juhan Viiding „Kurjuse laul”)

Arvestades kõike, mis praegu maailmas ja ühiskonnas toimub, on arusaadav, et iga inimene käib luubiga üle oma „head” ja „halb” väärtushinnangud... justkui headuse printsiibid ning kurja juured. Ning nagu ka eelnev katke Juhan Viidingu laulusõnadest välja toob, siis on ilmselge, et ühte ei eksisteeri teiseta. Iseasi on see, mida heaks ja halvaks tembeldada.

Headuse loomine ei alga Astrid Lindgreni poolt sepiatunud Pipi isa ehk „tohutust”. Näiteks on veel tuua palju teoseid, mis on tegelikult oma aja peeglid. On suur ja sügav vahe, kas autor on mõelnud meelega kedagi solvata või lihtsalt luua siia maailma karakter, kes omal kirjanduslikul viisil läheb maailma muutma, otsima inimesi, neegrikuninga muutmiseks lõunamaa kuningaks. Samuti ei alga headus Roald Dahli teostes, näiteks „Charlie ja šokolaadivabrik” sõnapaari „tohtu paks” muutmiseks samastuda või vastanduda. Sama mõtet on ehk mõttekas ka rakendada päris elus. Aga olgu, loome maailma, kus kõik on nii normaalne, et see on väga ebanormaalne. Ning las sooneutraalsed umpalumpad lehvivad Matildale, kes Hemingwayga Aafrikasse sõidab.

Inimesed on oma sensitiivsusega hakanud tuimalt tööle müüri ette laduma. Totaalne kriitikameele puudumine. Oluline on üksnes vastanduda ning samastumise eesmärk on ka justkui üllama tulemuse nimel, et see „halb vastane” põrmustada. Ja kogu selle kapsa ja kartulite vahel proovitakse luua head maailma järgnevatele põlvetele. Nad pole isegi lumehelbekesed enam, nad on veeaur, mis valesse keskkonda sattudes lihtsalt ära kaob.

Kogu selle kirjandusliku fopaaga tekib assotsiatsioon ajupesuga. Mitte küll selle sõna kõige äärmuslikumas tähenduses. Vastupidi. See on justkui samm-sammult minemine, väikeste tibusammudega liigume ühiskonna poole, kus keegi suurem jõud keelab-käseb-poob ja laseb. Mitte, et me seda juba praegu poleks. Loomes lastele pildi, mis on õiged ja mis on valed sõnad, umbes nagu „sõjaline operatsioon Ukrainas”. Jällegi äärmuslik näide, kuid minu arvamus on, et kunst, kirjandus, muusika jne on valdkonnad, kus teost ilma loojata ei muudeta. Olgu see antud kunsti objekt nii võigas kui tahes, aga see peegeldabki maailma eripalgelisust. Ainult „vaenlast” tundma õppides on võimalus talle ära teha, kuid selle protsessi käigus võib tihti peale avastada, et vaenlane polegi vaenlane.

Koolipingist organisatsiooni juhiks

Grete Vahter

Instagram: @grete_juhtimine

Tundub utoopiline? Tegelikult nii väga ei olegi. Õpilaskirjad on juba aastaid andnud noortele võimaluse juhtimist proovida. Eestvedajad on ka õpilasesindustes ja noorteühendustes. Just nii ongi võimalik juhtimises käsi valgeks saada.

Ülikooli astudes suurenevad võimalused veelgi. Näiteks Tallinna Tehnikaülikoolis on erinevaid tudengiorganisatsioone ja kultuurikollektiive kokku 30 ringis. Igaüks neist ootab sügisel uusi liitujaid. Kui oled lõpetamas kooli, siis luba ma küsin sinult: kas tead, mida tahad teha terve oma ülejäänud elu? Vähesed teavad ja see on täiesti normaalne. Anna enda potentsiaalile võimalus õppetöö kõrvalt avalduda ka mõnes organisatsioonis. Sa ei usu, kui paljud tudengid leiavad oma kutsumuse just niiviisi. See lubab hüppeliselt arendada enda nn pehmeid oskusi, nagu koostöö, kommunikatsioon, müük, turundus ja

juhtimine. Isegi kui sa tead, mida tahad teha, siis tänaseks on elu näidanud, et karjääri võib mitu korda vahetada ja uusi ameteid tekib pidevalt juurde. Meie maailm on järjest plastilisem ja sina oled selle kujundaks.

Organisatsioonis saab panustada mitmel viisil, aga millise väljakutse esitab juhtimine? Juhiroll toob sind natuke nagu rambivalgusesse. Kuidas sa töötad ja mis on sulle oluline, paistab välja. Samamoodi, nagu sina puutud meeskonnas kokku erinevate inimtüüpide ja tööstiilidega, nii jälgib ja hindab ka meeskond sind juhina. See teeb küll haavatavaks, aga ei ole iseenesest halb. Tagasisidet küsides võid avastada, et oled hoopis eeskujuks. See on juhile kõige suurem tunnustus! Muidugi tuleb olla valmis ka konstruktiivseks kriitikaks. Mulle meeldib öelda, et juhtimine on kiirtee enda tugevuste ja arengukohtade tundmaõppimiseks. Mida rohkem oled valmis laskma sellel rollil end kujundada, seda kaugemale jõuad.

Pilt: Erakogu

Vahel tuleb juhina võtta vastu raskeid otsuseid ning arvestada korraga enda, oma meeskonna ja kogu organisatsiooniga. Viimane on nagu organism, mille süda tuksub, kui selle eest hoolitseda. Seega paneb juhtimine proovile sinu pühendumuse ja ajaplaneerimise oskuse. Kiiresti saab selgeks, et keegi teine ei vastuta sinu motiveerimise eest. Juhina tuleb kasvatada vastutustunnet, olla teiste suhtes mõistev ja arendada enda väljendusoskust. Alustavate juhtide igipõline väljakutse on leida tasakaal tegutsemise ja delegeerimise vahel. Sedagi saab lihvida ikka harjutamisega.

Kui see kõik tundub natuke hirmutav, siis paljastan sulle ühe saladuse: need väljakutsed on meie elu osaks niikuinii. Miks mitte siis harjutada teadlikult ja koos hüvedega? Organisatsioonis saad osa ägedatest üritustest ja koolitustest. Viite üheskoos läbi projekte, teete teistega koostööd ja toetate üksteise arengut. Me kõik alustame algajana, aga tudengiorganisatsioonis võib sinust väga kiiresti saada liikmete juh, mentor, eeskuju. Boonusena saad CV-sse kirja väärtuslikud kogemused ja – mis ehk olulisemgi – sõbrad kogu eluks!

Erki Haavasalu filmisoovitused

Inimesed on väga erinevad, üht soovitusi kõigile anda on keeruline. Eesti filmidest toob eestlaslikku kadedust ja üksteise vastu töötamist veenvalt esile „Tõde ja õigus”. Kindlasti annab filmi vaatamine romaani lugemisele lisa. Priit Loog ja Priit Võigemast on ehtsad Andres ja Pearu.

„Seenelkäik”

Noortele, kes on tuleviku suhtes ebakindlad ega tegele piisavalt enda arendamisega, soovitatan vaadata „Way of the Peaceful Warrior”. Film julgustab inimest oma huvide ja valikutega edasi liikuma. Kasulik on aktiivselt kaasa mõelda ja näha end mõttes paralleelselt oma tegevustega erinevates etappides. Edu ei järgne passiivsele kulgemisele, oluline on osata oma järgmisi tegevusi visualiseerida.

„Tõde ja õigus”

Eesti kirjut elu tänapäeval toob esile „Seenelkäik”. Kui „Tõde ja õigus” on läbivalt sünye, siis „Seenelkäik” on film, mille vaatamise ajal saab palju naerda – kes lihtsalt, kes läbi pisarate. Autor on toonud sisse palju ühiskonnakriitikat. Mulle väga meeldib, kuidas näidatakse elu-olu laial skaalal – fookuses on ühtaegu nii kõige viletsamad elutingimused metsa keskel hurtsikus kui skandaalne poliitika avalikkuse ees.

„Way of the Peaceful Warrior”

Gümnaasiumi ball

Kareen Kink

Kauaoodatud 21. aprilli õhtu. Keila Kooli aula oli kaunistatud maagiliste väatidega, kõlas mõnus muusika ja õhus oli elevust. Toimus taas üle pika aja Keila Kooli gümnaasiumi ball. Kõik gümnaasistid olid selga pannud kõige uhkemad riided ja valmis nautima imelist õhtut, mis ei jätnud ilmselt kedagi külmaks. Ballil sai *photobooth*'is teha meeleolukaid pilte, süüa maitsvaid suupisteid ja muidugi tantsida! Laval musitseeris armastatud Keila kooli õpetajate bänd KÕBI ja abiturientide imelised lauljad ja kitarist. Hiljem said ka gümnaasistid ise oma lauluoskused proovile panna ja laulda karaoket.

Samuti toimus ballil parima abiturienti valimise võistlus ja jagati ka mitmeid auhindu. Kuus varem enim hääli kogunud abiturient panti laval mitmete ülesannetega proovile. Pidi koostama etteantud sõnadest luuletuse, tundma erinevaid heliloojaid ja nende loomingut ning palju muud. Žürii, kes koosnes õpetajatest, valis Keila Kooli parimateks abiturientideks sel aastal Kriselda Kiseli ja Iko Kõplase. Auhindu jagati ka kõige suuremale puudujale, kõige stiilsemale ja ka kõige tegusamale gümnaasistile. Oli imeline õhtu täis toreid inimesi ja vahvaid mälestusi!

Fotod: Kareen Kink

Fotod: Evelin Talvar

Üheksandike kevadbali

Lisete Talvar

14. aprillil toimus kauaoodatud Keila Kooli 69. lennu Hollywood'i stiilis kevadbali. Tantsupõrandal löid algul tantsu vaid ritsikad, kuid, nagu eestlastele ikka kombeks, ei saadud algul vedama ja pärast pidama ning ritsikad aeti eemale ja tantsiti kuni viimaste sekunditeni, kui koristaja tuled põlema pani. Lisaks tantsimisele sai pildistada, nautida lennubändi esinemist, süüa glamuurseid suupisteid ning mängida kahoot'i. Õhtu vältel sai anda ka hääle ballikuninganna ja -kuninga valimiseks ning tiitlid pälvivad Emma-Mia Kübard ja Enrico Peterson. Tegu oli ühe imelise sündmusega, mis jääb kõigile osalistele kindlasti pikaks ajaks meelde!

VTEA vabatahtlikud – kes nad sellised üldse on?

Kadri Käpa

Usun, et päris paljud on kuulnud peaasi.ee leheküljest või meeskonnast. Nemad korraldavad ka vaimse tervise esmaabi (lühidalt VTEA) koolitusi, mille raames õpitakse, kuidas abivajavale inimesele läheneda, temaga vestlust alustada, teda aktiivselt kuulata ning milliseid variante ja võimalusi talle vajadusel soovitada. Sellel aastal loodi VTEA koolituse läbinutest Tallinna ja Tartusse vabatahtlike grupid, kes iga kuu viimasel laupäeval on 2-tunniste vahetustega Reval Cafe kohvikutes, et inimesed

saaksid vajadusel oma muredest nendega rääkida. Vabatahtlikud tunneb ära valgete "Olen olemas!" särkide järgi. Lisaks vabatahtlikele on kohvikus olemas ka peaasi.ee vihikud vaimse tervise, depressiooni, ärevuse ja kanepi kohta, mida saab endaga kaasa võtta.

Läbisin VTEA koolituse eelmisel kevadel ning olin vabatahtlik esmakordselt suitsiidienetuspäeval toolide installatsiooni juures. Installatsiooni oli kogutud 186 erinevat tooli, nii palju inimesi oli eelneval aastal Eestis endalt elu võtnud, mille peal olid anonüümselt inimeste lood ja kogemused suitsiidiga seoses. Lugusid oli nii eesti, inglise kui ka vene keeles. Selle kogemuse põhjal sain aru, et tahan midagi sarnast veel teha. Mõni kuu hiljem toimus TalTechis tudengitele Vaimse tervise päev, mille raames kutsuti ka kaks vabatahtlikku,

kellega sai vestelda. Üheks vabatahtlikult olin taas mina. Saime vestelda tudengiga, kes tegi oma uurimistööd vaimse tervise teemal, ning saime talle soovitada erinevaid inimesi ja lehti, mida ta kasutada saaks. Varsti peale TalTechi Vaimse tervise päeva kirjutas peaaegade projektijuht Sandra Liiv kõigile VTEA koolituse läbinutele kirja, küsides, kes on valmis iga kuu läbi viima ühe Vaimse tervise kohviku kas Tallinnas või Tartus. Grupid täitusid kiiresti ning juba jaanuaris toimus esimene kokkusaamine vabatahtlikega peaasi.ee kontor. Tutvusin kõigi nende lahedate vabatahtlikega, kes soovisid tõsta vaimset tervist esile ning olla inimeste jaoks olemas. Kordasime üle VTEA sammud ning arutasime läbi mõned olulised küsimused. 28. jaanuaril toimusidki esimesed Vaimse tervise kohvikud. Veebruaris toimus juba järgmine kohvik, milles seekord ka osalesin. Kuigi sel hommikul inimesi otseselt rääkima ei tulnud, sain ühe koeraga tutvust teha. Ka järgmine kuu oli minu jaoks üpriski vaikne, aga tore oli näha, et inimesed märkavad meid, ja usun, et iga kuuga koguvad inimesed rohkem julgust, et tulla rääkima.

Otsime välisvabatahtlikule mentorit

Mai alguses saabus Keila noortekeskusesse taas välisvabatahtlik – seekord 20-aastane Elena Sitsiiliast.

Vabatahtlik teenistus annab 18-30-aastasele noorele võimalused elada ja töötada kuni 12 kuud välismaal, tehes vabatahtlikku tööd ja panustades kohalikesse kogukondadesse.

Välisvabatahtlikku toetab teenistuse vältel tuutor – tööalane juhendaja ja mentor – sõber ja tugisõber töövälisel ajal. Mentori ülesandeks on tutvustada vabatahtlikule kohalikku elu, aidata luua sotsiaalvõrgustikku, tutvustada kultuuri ja olla sõber inimesele, kes uues riigis ei tunne veel kedagi. Panustades mentorina, annab see võimaluse tutvuda uu(t)e kultuuri(de)ga, saada keelepraktikat, õppida ise oma kultuuri paremini tundma läbi selle tutvustamise ning saada uusi tutvusi teiste välisvabatahtlike näol.

Kui pakkumine kõnetas Sind ja sooviksid olla Elenale mentoriks, anna endast märku Keila noortekeskusesse või kirjuta geter@keilanoortekeskus.ee (Facebookis Geter Ehrenpreis).

Vabatahtlikku teenistust rahastab Euroopa Liit läbi Euroopa Solidaarsuskorpuse programmi.

Oled 13-19-aastane? Kui jah, siis tule osalema rohekonverentsil 25. mail Padise Kloostri!

Rohekonverents on noortele, kes soovivad arendada teadmisi roheteemadel, rääkida kaasa erinevatel aruteludel ning valmis pakkuma lahendusi keskkonnaprobleemidele.

Propageerides teaduse tegemist, teadmiste arendamist ning rohelisemat maailma – olemegi juba Superkangelased!

Täpsem info: rohelisetulevikuheaks@gmail.com

Lillemeres

Mirell Paljumets

Metsaalune peaaegu pimestas erinevates värvides, peamiselt aga siiski kuldkollasuses, sest oli saanud vööilillede hiilgeaeg, ja toda metsa nad valitsesid. Alates teisest või kolmandast või millise iganes varasest eluaastast oli Bri tegelenud vööilillekollektiooniga, mille ainus probleem oli too üldine elusolenditega seonduv puudus – püsimatus. Ilmselge, et kõik pärjad ei jää aastatega värskeks ning viled ei mängi enam, kui on ära kuivanud. Peale nende olid kollektioonis veel nood

udemed koos seemnetega, mis närtsinud lilledest tulevad. Õieti oleksid ebemed võinud olla üks põhilisemaid osi tervest kogust, olles juba surnud, kõige kestvamad, ent Bri ei raatsinud neid eriti palju säilitada, kuna ära puhudes sai neid kasutada soovide täitmiseks. Raske öelda, kas midagi neist täide ka läks, kuna ta tegi seda harva iseenda jaoks – mida sa ikka ihaldad, kui sul juba on kõik olemas. Nii soovis ta teistele, veetis tunde raamatukooa ümber vööilille otsides ja mõeldes, mida inimesed võiksid endale tahta. Ilmvoimatuid asju oli nende hulgas ka: igavene õnn, laulev hobune, kalorivaba toit. Kuigi päris kindlalt ei saanud väita, et see kõik mõistusevaba oli, selle reaalsust ei saanud kontrollida, seega ei saanud ka ümber lükata. Ainult et hetkel oli kõik äsja tärnanud, soovimise jaoks oli järelikult liiga vara, kuid täpselt paras aeg igale koolibrile raamatukooa pööningul tilluke pärg punuda ning nuputada, kuidas teha vööilillevedest paaniflööti.

Lillede keskel sibilis peale Bri veel igasugu elukaid. Enamuses olid valjuhäälsed, kuid veetlevad kuldpõrnikad, ning sama lärmakad, aga poole kõhedamad maipõrnikad, kes juttude järgi armastasid inimjuustesse ronida ja sinna jäädavalt kinni takerduda. Noist viimastest hoidis Bri teadlikult eemale, sest oli piisavalt kuulnud Raamatutädi jutte põrnikate juustest lahti löikamise kohta. Dekoratiivse minipärja punus ta siiski ka igat sorti põrnikatele, et nad hirmu ei haistaks.

Lennupulm ja tutipidu

Aprillikuu sisse jäi Keila koolis kaks tähtsat sündmust, mis on olulised eriti abiturientidele - 6. aprillil toimus lennupulm, kus paari sai pandud Hendrik ja Brigita. 20. aprillil kõlas 12. klassile viimane koolikell ning toimus tutipidu. Traditsiooniliselt tehti linnavalitsuse katusel koos Keila linnapea, härra Enno Felsiga grupipilt.

Tutupidulised linnavalitsuses
Pilt: Valdur Vacht

Prüutpaari esimene tants
Pilt: Maria Tammeaid

HOROSKOOP

♈ JÄÄR

Talve üleelamine võttis palju energiat ja nüüd oled üpriski patur. Proovi minna loomaaeda, ahvidel on kindlasti sulle head nõu anda. Ära unusta vett juua, muidu närtsid täitsa ära.

♉ SÖNN

Kevad tuleb ja sul on närvid juba läbi. Proovi võtta aastane puhkus, ehk järgmine kevad on siis natukene rahulikum. Jäätis on küll ahvatlev, aga kevadel pole hea haigeks jääda, hoidu sellest ahvatlusest.

♊ KAKSIKUD

Tunned kevadpäikest oma põskedel ja otsustad, et on aeg jõkke ujuma minna. Ettevaatust! Kevadisel tuulel on kurjad plaanid. Soovitame pigem kodus sooja teed juua.

♋ VÄHK

Tunned, et ükski inimene ei saa sinust aru ja poed välismaailma eest peitu, kuid siiski segab ere kevadpäike su kevadund. Otsustad lõpuks osta kardinad, et saaksid oma 5-tunnist lõunauinakut rahus teha.

PS! Ära horoskoopi liiga tõsiselt võta, Kadri on peale grippi veel nina veidi kinni ja keskendumine raske.

♌ LÕVI

Kevadvalgus teeb peegelpildi veelgi ilusamaks. Naudid terve päeva oma peegeldust ja lähed õue alles öösel. Ära peida end päeval toas, mine näita teistele ka oma kaunidust!

♍ NEITSI

Meisterdad siiani lindude söögimaja, aga kevad on käes ja lumi sulab. Jäta perfektsuse tagaajamine ja mine naudi lillede sirgumist. On aeg vanad projektid maha jätta!

♎ KAALUD

Oled kevadeks juba väsinud, kuid siiski pakud teistele tasuta teraapiat. Võta endale ka lõpuks puhkus, sa väärid seda, päriselt ka! Mine naudi päikest ja metsa lõhna.

♏ SKORPION

Nutad taga sügist ja kannad ka pilvise ilmaga päikesepillile. Sulle ei meeldi kevadine valgus, seega üritad päikese ära ajada, kuid ei õnnestu. Hakkad hoopis ise, tekk üle pea, ringi käima.

♐ AMBUR

Ootad suve, kuid igatsed ka külmi talvapäevi. Otsusta ära, kumba sa tahad! Kõike korraga ka ei saa. Mõtled jäätist varuma hakata, kuid kõrged hinnad panevad minestama. Lamad hoopis päevad läbi voodis.

♑ KALJUKITS

Kevadehõng toob sisse uue energia ja jooksed igal pool ringi. Ära unusta puhkamist! Sedasi jätkates oled juba suve alguseks uuesti väsinud ja selle vastu ei aita ka energiajoogid.

♒ VEEVALAJA

Otsustad, et on õige aeg anda ülemusele lahkumisavaldus ja lähed hoopis ümbermaailmareisile, kuid unustad seda oma perele ja sõpradele öelda. Avastad alles Austraalias, et telefon jäi ka maha.

♓ KALAD

Terve aasta pikkune ootamine on lõpuks otsas ja kevad on kätte jõudnud. Kuigi lumi on veel maas, otsustad iga päev 10 minutit rõdul päevitada. Avastad alles suve algul, et sellest polnud mingit kasu.